

“विवर्तिते पार्श्वरुजश्च तीरा-
स्त्रियंगगते तीव्ररुजो भवन्ति ।
चिमेऽतिशूलं विषमश्च सकृद्योः
चिमे लघो रक् विषटश्च सन्धेः ॥”

विवर्तिते सन्धावस्तुते । अस्थिद्वयोपरिवर्तिते
पार्श्वरुजः सन्धस्थितास्थिखण्डद्वयपार्श्वयो
रुजः । तिर्यंगगते सन्धिगते । एकस्मिन्नस्थि
सन्धस्थानं लक्षा तिर्यंगगते चिमे सकृद्योः
ज्वरसन्धोः । एकस्मिन्नस्थि परस्थास्य उपरिगते ।
सकृद्योः अतिशूलं तत्र विषमं कदाचिदधिकं
कदाचिद्व्यूनम् । अधःचिमे सन्धिगते एक-
स्मिन्नस्थि अधोगते । रक् सन्धिविषटः विष-
टगश्च ॥ * ॥ काण्डभग्नमाह । भग्नश्च काण्डे
बहुधा प्रयाति विशेषतो नामभिरेव तुल्यम् ।
भग्नं काण्डे काण्डविषये बहुधा बहुभिः प्रकारैः
प्रयाति । अत्र बहुविधत्वं द्वादशविधत्वं
बोद्धव्यम् । बहुविधस्य काण्डभग्नस्य पृथक्
लक्षणं नीतं किन्तु काण्डनामभिरेव तुल्यत्वम् ।
कर्कटकादिनामांशुरूपमेव लक्षणं किन्तु
नामभिरेव बोद्धव्यम् ॥ * ॥ तान् प्रकारा-
नाह ।

“काण्डे लतः कर्कटकाश्वकर्णौ
विचूर्णितं पिहितमस्थि कृत्स्नितम् ।
काण्डेषु भग्नं ह्यतिपातितश्च
मज्जागतं विस्फुटितश्च वक्रम् ॥”

द्विभ्रं द्विधा द्वादशधा च काण्डे । अतः सन्धि-
भग्नानन्तरं काण्डे काण्डभग्नं तदाह । कर्कटकः
अस्थिविभ्रवपूर्वको मध्ये प्रोक्षतः पार्श्वयोरव-
नतः कर्कटतुल्यरूपत्वात् कर्कटः । अश्वकर्णः
अश्वकर्णवद्विपुलास्थिनिर्गमादश्वकर्णः । विचूर्-
णितं चूर्णितमस्थि तत्र शब्दस्यार्थाभ्यां बोद्धव्यम् ।
पिहितमस्थि नियन्त्रितं बहुप्रोथम् । कृत्स्नितं
विक्षिप्तं सन्धकसवम् । काण्डेषु भग्नं काण्ड-
भग्नम् । यद्यपि कर्कटकादि सर्वमेव काण्डभग्नं
तथापि इयं काण्डभग्नसंज्ञाविशिष्टा । अत्र
भग्नं भङ्गः चुटिः तेन सर्वथा चुटितं पृथग्भूतं
त्वचि स्थितं यत्र काण्डं तत्काण्डभग्नम् ।
अतिपातितं अश्लेषश्च द्विधा पातितमस्थि ।
मज्जागतं अस्थ्यावयवोऽस्थिमध्ये प्रविशन्न मज्जानं
गतम् । विस्फुटितं स्तोत्रविदीर्घं वक्रं स्थानं
लक्षा कुञ्जीभूतम् । द्विभ्रं द्विधा एकं विदीर्घं
सत् लयं अपरं विदीर्घं द्विधाभूतम् । द्वादशधा
च काण्डे । काण्डे च भग्नं द्वादशधैवत्यनयः ।
तच्चोक्तमेव कर्कटकादि ॥ * ॥ काण्डभग्नस्य
सामान्यं लक्षणमाह ।

“स्रस्ताङ्गता शोधरुजातिवृद्धिः
संपीडमाने भवतीह शब्दः ।
स्यशांसहं सन्दनतोदशूलं
सर्वास्त्रवस्था न शर्मलाभः ॥”
भग्नस्य काण्डे खलु चिह्नमेतत् ॥”

स्यशांसहमिति काण्डभग्नस्य विशेषणं सन्दनं
नाडीनां स्फुरणं शूलं शूलनेव यथा । रुजा

सामान्या पीडा । सर्वास्त्रवस्थासु शयनासना-
दिषु ॥ कण्डसाध्यमाह ।

“अल्पाशिनोऽनात्मवतो जन्तोर्वातात्मकस्य च ।
उपद्रवैर्वा जुष्टस्य भग्नं कृच्छ्रेण सिध्यति ॥”

अनात्मवतो रोगप्रतीकारे यत्नरहितस्य ।
वातात्मकस्य च वातप्रकृतेः । उपद्रवैः ज्वरा-
भ्रानमोहमूत्रपुरीषसङ्गादिभिः ॥ * ॥ असाध्य-
माह ।

“भिन्नं कपालं कथ्यान्तु सन्धिसुक्तं तथा
च्युतम् ।

जघनं प्रतिपिष्टश्च वर्जयेत्तच्चिकित्सकः ॥”

कपालं जानुनितम्बासगण्डतासुशङ्खवङ्गशिरो
ऽस्थीनि कपालानि तथा च्युतं तथा चिभ्रम् ।
प्रतिपिष्टं उत्पिष्टम् ॥ पुनरसाध्यमाह ।

“असंश्लिष्टकपालश्च ललाटे चूर्णितश्च यत् ।
भग्नं गुदे स्तने पृष्ठे शङ्खे मूढंनि वर्जयेत् ॥”

असंश्लिष्टकपालमिति भग्नविशेषणम् । स्तने
स्तनयोरन्तरे उरसि । मूढंनि चूडस्थाने ॥ * ॥
अपरमप्यसाध्यमाह ।

“सन्धुकुसंहितमप्यस्थि दुर्न्यासादुद्वन्धनात् ।
संचोभादापि यत्नःश्लेहिक्रियां तच्च वर्जयेत् ॥”

सन्धुकुसंहितमपि सन्धुग्योजितमपि अस्थि
दुर्न्यासात् दुःस्थापनात् सन्धुस्रमपि दुद्वन्धनात्
सुबद्धमपि संचोभात् अमिघातादिना सञ्चल-
नात् यद्विक्रियां गच्छेत् विकृतं भवति तद्वर्ज-
येत् ॥ अस्थिविशेषेण भग्नविशेषमाह ।

“तरुणास्थीनि नम्यन्ते भिद्यन्ते नलकानि तु ।
कपालानि विभज्यन्ते स्फुटन्ति रुचकानि च ॥

तरुणास्थीनि प्राणकर्णाचिगुदेद्यु कोमलास्थीनि
नम्यन्ते वक्रोभवन्ति । तेनात्र वक्रतालक्ष्यं
भग्नम् । नलकानि नलादीनि नाडीवत् सरन्त्या-
ग्यस्थिपञ्चाणि भिद्यन्ते अस्थान्तरासुप्रवेशादि-
दीर्यन्ते । कपालानि जानुनितम्बासगण्डतासु-
शङ्खशिरोऽस्थीनि विभज्यन्ते स्फुटन्ति रुच-
कानि दन्ताः स्फुटन्ति चुटन्ति । अस्थीनि
तरुणानलककपालरुचकबलयमेदात् पञ्च-
विधानि । तत्र रुचकानि चैति । चकाराङ्गल-
यान्यपि चुटन्तीति बोद्धव्यम् ।

“पार्श्वयोः पार्श्वयुगे पृष्ठे वंचो जठरपायुषु ।
पादयोरपि चास्थीनि बलयानि बभाषिरे ॥”

अथ भग्नस्य चिकित्सा ।

“भग्नं लेपाय मज्जामधुकृष्णानुपेक्षितम् ।
शतघृतघृतोन्मिश्रं शालिपिष्टश्च लेपनम् ॥”

लेपात् पिष्टिकलवणैरन्वीका फलरसाभ्यां वा ।
सद्योऽभिघातजनितो रागरुजा श्वयथवः प्रशा-
न्यन्ति ।

“सष्टतत्त्वास्थिसंहारं लाक्षागोधूमसंयुतम् ।
सन्धिभग्नोऽस्थिसम्भगे पिबेत् क्षीरेण वा पुनः ॥”

घृतेन पिबेत् क्षीरेण वैद्यथः । अस्थिसंहारः
हृडसिंहार इति लोके ।

“रचोनामधुलाक्षाव्यसिताकल्कं समश्नतः ।
द्विभ्रभिन्नच्युतास्थ्याश्च सन्धानमपिराहवेत ॥”

“लाक्षास्थिसंहृतं ककुभाश्वगन्वा
चूर्णीकृता नागवला पुरश्च ।
संभग्नसुक्तास्थिरुजो निहन्त्या-
दङ्गानि कुर्व्यात् कुलिशोपमानि ॥”

अस्थिसंहृतं हृडसिंहार । लाक्षादिगुग्गुलुः ॥
“मांसं मांसरसः क्षीरं सर्पिर्घृषः कलायजः ।
दृंहणचान्नपानश्च देयं भग्नयै जानता ॥
लवणं कटुकं चारं मर्दं मैथुनमातपम् ।
रूचभग्नं श्रमश्चापि भग्नः सेवेत् न कश्चित् ॥”

इति भावप्रकाशे भग्नविशेषः ॥
(अपास्य निदानं यथा । पतनपीडनप्रकारा-
न्नेपथ्यालम्बगदशनप्रभृतिभिरभिघातविशेषै-
रनेकविधमस्थ्यां भङ्गसुप्रदिशन्ति तत्तु भङ्गजात-
मनुसार्यमाथं द्विविधमेवोपच्यते सन्धिसुक्तं
काण्डभग्नश्च ॥ इति सुश्रुते निदानस्थाने पञ्च-
दशोऽध्याये ॥

अथ भग्नचिकित्सा ।

“भग्नस्थिश्च नरं दृष्ट्वा तस्य वक्ष्यामि भेष-
जम् ।

मणिवन्धे कूर्परे च जानौ भग्नं कटौ तथा ॥
पृष्ठवर्षे विभग्नं च साध्यान्धेतानि सप्तमः ।
श्रीवादेशे चैन्द्रवस्तौ रौद्रिण्यां कूर्परादयः ॥
रून्धकूर्परेमध्ये च तथा च चिकित्साधतः ।
उरसि क्रोडके चैव विभग्नं तदसाध्यकम् ॥
विभग्नश्च नरं दृष्ट्वा वेणुखण्डेन बन्धयेत् ।
मन्त्रयेन्नवनीतेनैरुदरपन्नेश्च वेष्टयेत् ॥
उष्णाम्बसा सेचयेच्च वक्ष्येण मृदु बन्धयेत् ।
धवाण्डुनकदम्बानां वक्ष्यन्ते काङ्गिकेन तु ॥
पिष्टा हितः प्रलेपश्च तेन सौख्यं प्रजायते ।
खेद्येत्तानि चोष्णं आवायं कारयेत् पुनः ॥
एवं क्रिया समापत्तौ ततो बन्धं विमोचयेत् ।
एकाहान्तरिते नापि पूर्ववत्तत् प्रबन्धयेत् ॥
यावदुग्रस्थिं न वध्नाति तावन्न ज्ञापयेन्नरम् ॥
इति हारीते चिकित्सितस्थाने । ५६ अः ॥

अथ पण्यविधिः ।

“श्रीताम्बसेचनं पङ्कप्रदेहो बन्धनक्रिया ।
शालिप्रियङ्गुगोधुमा यथो मुञ्जवतीलयोः ॥
नवनीतं घृतं क्षीरं तैलं माषरवी मधु ।
पटौलं लसुनं शिशु पत्तूरो यालमूलकम् ॥
द्राक्षा धानौ वज्रवल्ली लाक्षा यक्षापि दृंहणम् ॥
तत्सर्वं भिषजा निबन्धं देयं भग्नयै जानता ॥”

अथान्नापथ्यविधिः ।

“लवणं कटुकं चारमर्दं मैथुनमातपम् ।
आयामश्च न सेवेत भग्नो रूक्षाभमेव च ॥”

इत्यायुर्वेदपथ्यापथ्यस्यस्य भग्नविशेषः ॥
भग्नपादार्थं, ली, (भग्नपदं कृत्वाम्) पुष्कराख-
नचत्रघटकम् । यथा,—

“पुष्कर्वस्त्रतरावाद्या कृत्तिकोत्तरफल्गुनी ।
पूर्वभाद्रं विशाखा च षड्द्वेते पुष्कराः स्मृताः ॥
भग्नपादार्थसंयोगात् द्वितीया द्वादशी यदि ।
सप्तमी चार्कमन्दारे जायते जारुजो भुवम् ॥”

इति ज्योतिष्शास्त्रम् ॥